

Լինել եղբայր, և հեղզ պողձին՝ զոր խոփով
Շըջէ մըշակն գոնչիկ ու զայն կոխտակ:
Թեղոշն ի խոր պիտ՝ արձակէ իւր արմատը.
Եւ ծակոսէ քո կանեղէն շինութին:

*
* *

Իսկ մշտական քո հանգրստեան ասանձինն
Պիտ՝ զըզուես — ոչ այլ երբեք զու կարես
Շըքեղագոյն մի անկողնոյ ըզձանալ:
Նահապետաց հետ գեռատի աշխարհին
Պիտի բազմիս, պիտի բազմես աբգայց —
Հըզոբք երկրի — աաբքինեաց, իմաստնոց,
Պայծառ գիմաց և վազմի սերբնոց
Գուշակոց հետ, բուրբերեան յանդրբու
Ի մի ահեղ գերեզմանի լայնագոր:

Բերբք ժայռակոց և հնաւուրց զերթ արեւն,
Եւ ի միջի լըռութեամբ մի տիրամայն
Սիտեալ ծործորք, պատկանելի ծառաստանք,
Գեռք որ շարժին շընորհածնմ՝ թուայմամբ,
Եւ վտականիք մը՜նջանուազ՝ որ ըզմարգս
կանաչերինն, և բովանդակն բուրբոյ՝
Մեղսմողձստ ու գորշաթոյր անտպասն
Ծիրանազարոյ ովկանուս — ընդ ամէնն
Հանդեսաւոր զարդարանքներ են միայն
Մարդկութեան լայնատարած մեծ շիրմին:
Ոսկի արեւն, հեռաստանեայ մյուրակիք,
Երկնի համայն ամբոխն անթիւ և անհուն,
Թամբաշոյրձ վարուց մէջէն փառիբլին
Խուարամած բընակութեանց վրայ մահուան:
Ամէն նոքա որ կոխտակն զայս երկիր՝
Բուս մ՛ են միայն այն ցեղոց ըսով որ նիրհնն
Իւր ծոցին մէջ: — Աբշալուսին առ թեւերն,
Պարգայի գնա անտպասներն թափանցէ,
Կամ ընգարձակ այն անտառաց մէջ սուղէ,
Որ թաւալէ հետն Որեկուն ու լըսէ
Ոչ մի այլ ձայն՝ բայց եթէ իւր գոռ կոծուսն —
Իսկ — անդ են զեռ մեռեալք. և բերբք բիրեկաց
Այն ամայի մեռութեանց մէջ լայնափիւս,
Այն բուզէն ի վիր՝ երբ նախ տարիներն
Արին թըրուրք, ննջնն ի բուն վերջնական —
Եւ անդ մեռեալք տիրապետեն միայնակ:
Այսպէս և զու պարտիս Հանգիլէ աստատոր,
Եւ Ինջ՝ եթէ ապրոզներէն զու փոխիս,
Ու չըլայ ոք որ յուշագրէ քո վտիճան:
Ամէն շնչոզ պիտ՝ մասնակցի քո բաղդին:
Երբոր աբզէն մեկնած ես զու այս գնդէն,

Ջըւարճամիտք պիտ՝ ծիծաղին անտարբեր,
Յախուսն հոգիք պիտ՝ ընթանան ծանրաբայլ,
Եւ ամէն ոք որպէս առաջ անձանձիր
Պիտ՝ հայածէ իւր սիրտսուն ցընորբներ.
Բայց և այնպէս ամենեքեան պարտին գալ
Ու յարպարել իւրեանց մահիճ քո մտոր:
Մինչ գործուս հրկարաւոր շըլվամներն
Սահին անցնին, որդիք մարդկան՝ պատանեակն
Ի մէջ կենաց կանաչ զարնան մշտազուարճ,
Երիտասարդն ու օրիւրդն միւր տիցս,
Ապարանից իւրոխտ բամբինն ու նամիշոն,
Գողտրք մանկիկն ու կորացեալ ալեւորն —
Պիտ՝ մի առ մի քեզ մօտ գիզուին անոնցմէ,
Որք ի կարգին՝ պարտին նոցա հետեակ:

*
* *

Այնպէս ապրէ՝ որ երբ յերկնից գայ կոշտն
Որ ընթանայ խորհրդաւոր այն գաւառ,
Ուր ամէն ոք պիտ՝ զրաւէ իւր մեծարան՝
Լուս և ալուս պահլըճաց մէջ մեռելոց,
Գու շրջրնուս քարահանուց զերթ ըստուկ,
Երեկոյին վարեալ ի գանս յիւր զնդան.
Այլ կապտորեալ մի հաւատքով հաստատուն,
Բոս կամբարանին մօտեցիր, որպէս սնն՝
Որ ամբոխեալ գանձն ի ծածկոյթս իւր մահճին՝
Ընկողմանի հեշտ անրջոց ակնկալու:

ՈՒՒԼԵՐՎ ԳԵԼԼԸՆ ԳՐԱՅԸՆԻ
Թարգմ. ՓԱՌՆԱԿ Ս. ԵՍՊԵՆԷԼԻԱՅԵՐԵԱՆ

Ն Ա Մ Ա Կ Ա Ն Ի

ՓԱՌԻՃ. 8. Մ. 2ԵՐԱՉ. — Ընդունած ենք Ձեր
յղածները: Ենթահակալութիւն այն ամէ.
նուն համար որ մեր անձնականին կը վե.
բաբերի: «Նոթերն» գահացուցիչ են. իսկ
պատկերը սիրով իրագործել է, առանց
երկերով առաջարկութեան:

ԹԱՌԻՃ. Բ. ԻԱՆ ԱՅԻԱՅԻՆ. — Ենթահակալու-
թիւն Ձեր նամակի բովանդակութեան. կա-
րելի էր «Բազմավեց»ը Ձեր ծրագրի հա-
մեմատ հրատարակել, եթէ ապահով ըլ-
լայնէք որ այդ կերպով 1000 բաժանորդ
պիտի կարենայինք գտնել: «Բազմավեց»ը
ներկայացես ամէն տեղ մուտք գտնելն և
զգալական ծաւալելն՝ մեզ յոյս կու տայ
մի օր այդ փափակէն իրագործելու:

ՊՈՒՊՈՅ. 9. 8. Ա. — Մի անգը. սակի ընդու-
նած ենք ի զին «Արքունի Գեորգ» և այլ
չգեղուն: Մեր վերջէն գրութիւնը ընդու-
նեցաք: